

JAK S MĀ•MOU?

ĀĀEtrtek, 15 kvĀĀten 2008

MilĀ kudlanky, potĀ™ebovala bych poradit, jak se mĀm vyrovnat s minulostĀ. SnaĀĀĀm se zapomenout a odpustit, ale vĀĀdy mĀ to znovu doĀĀene. Moji rodiĀ•e se rozvedli na nĀvrh matky, kdyĀĀ mi bylo pĀĀt let a moji sestĀ™e pĀĀ roku. ZĀĀstaly jsme s matkou a jĀ jsem zĀhy musela pĀ™evzĀt znaĀ•nĀ dĀl odpověĀĀnosti za chod domĀcnosti a pĀ•i o sestru.

MĀma byla od rĀna do veĀera v prĀci a domĀĀ pĀ™ichĀzela Ā•asto opilĀ. NĀsledovaly na nĀ•adru vĀ•itky typu "kdyby nĀs nemĀĀla, kde mohla bĀt" a podobnĀ. Jak ve mnĀĀ tak i v sestĀ™e se bĀĀhem let vypĀĀstoval pocit jakĀ podivnĀ zĀvislosti na matce a zĀroveĀĀ strachu z její agrese. Poznaly jsme, s jakou se vracĀ domĀĀ, uĀĀ jen podle toho jak strkala klĀ• do zĀmku. TĀtu jsme vĀdaly podle soudnĀho rozhodnutĀ, ale nikdy jsme s nĀm o tom nemluvily. KdyĀĀ jsem na stĀ™ednĀĀ kole mĀĀla pĀ™Ātele, byla jsem pro mĀmu jenom dĀĀka atd. Mluvila o mĀĀ pĀ™ed sestrou v takovĀch "superlativech", ĀĀe bych si o sebe kolo neopĀ™ela. V 18ti jsem si nĀ•adru byt a odstĀĀhovala se. KdyĀĀ mi 26 let, otĀĀhotnĀĀla jsem. Otec mĀho dĀĀte byl o 15 let starĀĀnĀ jĀ, na legraci to bylo fajn, ale pro ĀĀivot na nic. RozeĀ•adla jsem se s nĀm a neudala ho ani do rodnĀho listu. Svoji dceru jsem vychovĀvala sama. Matka - kdykoli byla pĀ™ĀleĀĀitost - tak Ā•odila. Nikdy jsem si od nĀ nevezala ani korunu (byla jsem na tom dost mizernĀĀ coby matka, kterĀ neudala otce dĀĀte), ale stejnĀĀ se mĀĀ lidĀ ptali, proĀ• tu nebohou mĀmu dĀ™u z kĀĀĀe... VĀ•ude mĀĀ pomlou a kdyĀĀ mohla, tak i otevĀ™enĀĀ fyzicky napadala; i pĀ™ed moji dcerou. Ale nikdy jsem jĀ nekladla odpor a vĀ•echno s nechala lĀbit. Dnes jsem vdanĀ, mĀm bĀjeĀ•nĀho muĀĀe, skvĀĀlĀ dĀĀti a mourovatĀ kocoury. VĀ•echno je fajn. JenĀĀe! NedokĀĀu s mĀmou normĀlnĀĀ komunikovat. Dnes jĀ bude pomalu 70 let, opĀĀj se tu a tam. ĀĀije sama na vesnici doma mĀ Ā•pĀnu, kterou kdyĀĀ uklidĀm, tak mĀĀ obvinĀ, ĀĀe ji - matku - stejnĀĀ nemĀm rĀda a bezdĀĀvodnĀĀ se jĀ Ā•tĀm.... Je to na nekoneĀ•nĀ vypravovĀnĀ. KdyĀĀ pĀ™Ājedu za mĀmou, propadnu se do deprese a nejradĀĀji bych hned zase jela pryĀ•. StĀle totiĀĀĀekĀm na nĀĀjakĀĀ ŀtok a odhaduji, odkud to pĀ™Ājde. ProstĀĀ jezdĀm tam strĀ•nĀĀ nerĀm proto pocit viny. Je to pĀ™eci mĀma... PotĀ™ebovala bych radu, jak se vymanit z podobnĀch pocitĀĀ hoĀ™kosti, strachu viny vĀĀi nĀ. StokrĀt jsem se o to pokouĀ•ela a stokrĀt mĀĀ to zase dohnalo. DĀky pĀ™edem za vĀ•echny rady, KlĀra